

hvorom jeg ikke kan dømmes; men det forekommer mig at være et underordnet Spørgsmaal. Hermed skal jeg slutte, idet jeg tillader mig at anbefale Flertallets Forslag til Vedtagelse.

Thomsen: Jeg kan besvære ikke begynde det Par Ord, jeg har at sige, paa samme Maade som det ærede Medlem begyndte sine Udtalelser, nemlig med at rette en Tale til ham for, hvad han har sagt, thi det er mig fuldstændig klart, at der var en stor Overflødighed af Misforstaaelse i, hvad han sagde med Hensyn til, hvad jeg før havde ansøgt. Jeg skal imidlertid aldeles ikke gjentage, hvad der af mig anses for at være fyldestgjørende og overbevisende Grunde med Hensyn til Sagens Realitet, saaledes som denne ligger for; thi det ærede Medlem har jo selv sagt, at det ikke nytter, og at vi ikke overbevise ham, og jeg har ogsaa fra Begyndelsen af sagt, at jeg ikke nærrede noget Haab om, at det vilde lykkes at overbevise ham. Men jeg skal dog ikke paa noget Punkt blive træt af at gjentage og gjentage det Samme, naar det ærede Medlem lige overfor os fremsætter Paastande, som ikke ere rigtige. Det har det ærede Medlem gjort, og jeg skal tillade mig at paavise hvor. Det ærede Medlem har — saaledes forstod jeg ham i det Mindste — tillagt mig den Yttring, at Marinen ikke kunde styde. Det er en Yttring, som ikke paa nogen mulig Maade er kommen frem; men hvad jeg har sagt, er, at der til Skytsets Betjening fra Søforterne hører en langt større artilleristift Bide, end der behøves til Betjeningen af Skytsset fra det bevægelige Underlag paa Søen. Det er min Opfattelse, maaste den er vigtig, men den staar jeg ved (Ordføreren: Jeg har ikke brugt den Udtalelse, som det ærede Medlem tillægger mig); jo! det ærede Medlem har tillagt mig den Yttring, at Marinen ikke kunde styde. Grunden til den Opfattelse, som jeg her gjør gjældende, er denne, at det kommer ikke an paa, om det er søvævere eller ikke søvævere Skyts, hvorom der er Tale, thi det Spørgsmaal vedkommer kun den rent materielle Side af Sagen; hvad det derimod kommer an paa, for at kunne bringe det fulde Udbytte ud af en Skydning, er dette, at der er et videnstabeligt Grundlag, paa hvilket der gjennem en længere Tid er bygget videre, og det er en Forbring, jeg ikke kan fravige, men bestemt maa stille til de Mænd, som skulle betjene Skytsset fra Forterne. Opfyldes ikke denne Forbring, saa ville Forterne heller ikke kunne hævde deres Overlegenhed lige overfor en fjendelig Flaade. Hvis de Herrer vilde gaa med til at skabe et Marineartilleri og gjøre det saa stort, at det virkelig kan leve et artilleristift Liv, saa skal jeg med største Fornøjelse være med dertil; men De maa kun ikke sammenblande de færdige Officierer med dem, der udelukkende skulle betjene Skytsset fra faste Batterier. Som sagt: Ville de Herrer skabe et Marineartilleri og give

os Marineartillerister, som ikke skulle sætte deres Fodder paa noget Skib, men kun skulle anvendes ude paa Forterne, saa kan jeg være med dertil, medens jeg ikke kan være med til den Sammenblanding, de Herrer foreslaa. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at jeg ikke hovedsagelig med Hensyn til Fortene har fremsøgt min Indvending af Hensyn til den overordnede Kommandoføring. I den Henseende har jeg sagt, at jeg for en stor Del kunde anerkende de Betragtninger, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Balgkreds (Luzen), om jeg endog saa paa den anden Side maa sige mig selv, at der kunde fremsøves en hel Del andre Grunde derimod; men det er i alt Fald et Spørgsmaal, der kunde overveies, naar det en Gang kom til at ligge for. Min Hovedindvending var derimod, hvad jeg allerede nævnte før, at der maa fordres en specifik artilleristift Uddannelse for at kunne gjøre Gyldest ude paa Forterne. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, at Mindretallet heller ikke har sagt, at det gif ud fra den Forudsætning, at Flaaden i Neglen skulde blive ved Kjøbenhavn, og endnu mindre har det sagt, at det i den Henseende nærrede noget Ønske. Mindretallets Standpunkt er netop dette, at vi ønske at gjøre Flaaden fri, saa at den kan optage Kampen i Sundet og i Belterne. Derfor lægger Mindretallet ogsaa saa megen Vægt paa, at Flaaden kan blive befriet for at gjøre Stations-tjeneste ved Kjøbenhavn, og derfor have vi da ogsaa taget Ordet for Anslæggelsen af det faste Fort paa Middelgrunden saaledes, at Flaaden kunde faae Lov til at løbe ud. Naar endelig den ærede Ordfører paany gjentog sin Yttring fra forrige Møde om, at Mindretallet havde „trukket sig tilbage“, at det „sluttede sig af“, og gif nærmere ind derpaa — jeg bryder mig ikke om at citere Detaillen af hvad det ærede Medlem sagde —, saa tror jeg ikke, at vi saaledes skulle gaa ind paa en Diskussion fra den ene eller den anden Side om dem, der „slutte sig af“ eller dem, der „slutte Andre ude“.

Formanden (Krabbe): Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem; men jeg maa minde det ærede Medlem om, at denne Diskussion er rejst fra den Side af Salen, det ærede Medlem tilhører. Jeg skulde ønske, at det ærede Medlem vilde være tilfreds med, at Anken gjentagne Gange er rejst uden at træffe paa Hindringer fra Formandens Side, og at den har faaet et passende Tilsvaer fra den anden Side. Spørgsmaalet er jo den foreliggende Sag uvekkommende, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde være enig med mig i nu at lade dette Spørgsmaal fare.

Thomsen: Efter den høitærede Formandens Ønske skal jeg indskrænke mig til at sige, at et naturligt Instinkt meget ofte er veiledende for de